

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De infidelitate, quam periculum est, ne peccator incurrat. Cap. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

gans per mare magnum fundabitur iacta anchora spei firmissime, quā ego acquisiui tibi pretiosissimo sanguine & inestimabili charitate mea.

De infidelitate, quam periculum est, ne peccator incurrat.

CAP. XIII.

EGO Altissimi Dei filius sum lux mundi, & iusto iudicio punio peccatorem qui odit me, interioribus tenebris, quibus obscuratur intellectus. Quod malum admodum graue & formidabile est, ut aliquando infelix peccator multiplicando delicta in tantum à vera luce recedat, ut infidelitatem incurrat. Recessit à me, & dilexit bona terrena plusquam me: ex quo fit, ut deprauata voluntas ita corrumpat verum iudicium intellectus, ut tandem fidem catholicam amittat. Sic videre poteris, fili, quid acciderit peccatoribus multis, qui cum prius in me credidissent, aggravando peccata auaritię, superbię, gulę, aut luxurię, errauerunt à fide, & inseruerunt se doloribus multis. Væ illis, qui oderunt purissimam lucem meam, qua bonum æternum, & incommutabile cognoscitur, & bonis creatis anteponitur!

Melius

Melius erat eis, si nati non fuissent homines illi: nam extrema infælicitas est à fide mea errare, & iugum meum obscurato intellectu proijcere. Et tu ergo, fili, considerans quid acciderit alijs similibus tibi, conuertere ad me: ne forte multitudine peccatorum oneratus, & legis meæ immaculatæ tædio affectus incipias non bene sentire de bonitate mea, & relaxato corde per amorem bonorum temporalium tradas te vitijs, & concupiscentijs, vsque ad prodigiosam abnegationem fidei meæ. Vide, fili charissime, quò tendas, dum peccare non desinis: ne sis crudelis in temetipsum currens velociter ad interitum. Caue ne parui facias admonitiones meas, quibus instruo te: ne obtures aures tuas seductus amore carnali, qui demergit innumerabiles homines in perditionem. Tempus breue est: negociare dum venio redditurus tibi æternam vitã, aut flammam. Si abstuleris de medio tui peccata, & idola tua, & reuersus inuocaueris me *DEVM*, Redemptorem, & Custodem tuum, illuminabo oculos tuos, ne vnquam obdormias in morte, custodiam te, & lucerna mea splendet super caput tuum. Et lætaberis formosissima, & beatissima
luce

lucē meā, quā dirigam gressus tuos, in noctē vitæ mortalis, deducens te, ad splendorem meum, per itinera æternitatis. Aperiam oculos tuos radio infinitæ lucis meæ, & quasi de graui somno euigilans, miraberis, quomodo præterito tempore ambulaueris in tenebris & umbra mortis: & ex omni corde tuo diliges me liberatorem tuum, sacrificioque perpetuæ laudis honorabis me. Surge igitur citò, fili dilectissime, Surge de tenebris, & horrore inferni, ubi iaces, accipeque lumen cæli, quod exhilarabit te, antequam veniat nox vltima, quæ erit pœna nouissima peccatorum contemnentium præsentēs inspirationes, & misericordias meas. Nec meditare in secreto cubiculo cordis, & conuertere ad Orientem, ubi nascor ego sol iustitiæ, qui cupio illuminare te, & implere splendoribus Sanctorum dilectam animam tuam.

De infœlici morte peccatoris.

CAP. XIV.

CVrrit peccator dum viuit, per campos mundi, quasi taurus, qui impinguatur ad victimam. Non cogitat miser homo se à morte, tanquam à latrone insidiante